

RÅDE

MENIGHETSBLAD

Oktober 2022 Årg. 71

www.rade.kirken.no

Furulydagene s. 8

På vei mot å ansette en diakon/omsorgsarbeider s. 4

Verdensdagen for psykisk helse, 10 oktober s. 5

Ny serie: Med røtter fra Sollibruket s. 6

Råde
Menighetsblad

FRA TEOLOGENS VERKSTED

Bokstaven tet

TALL

Det er mye skjult symbolikk i bruken av tall i bibelen. Derfor gjør tallene det vanskelig for oss. Hvordan skal vi forstå tallene? Er det eksakte tall eller er de uttrykk for noe annet? Noe vi ikke har forutsetninger for å forstå?

På norsk kan vi spøkefullt si at en mann hadde 100 kjæresten, men da er ikke 100 et tall, men 100 betyr mange. Hvis vi skal fortelle om noe som er kostbart, kan vi si: Det koster sikkert en million! Men da er det ikke et tall, men et uttrykk for at noe er dyrt. På en lignende måte er det mye som er skjult i de bibelske tallene.

EKSEMPLER

I 1. Krøn 5,21 fortelles det om en krig: «De tok med seg fiendens bukskap: 50 000 kameler, 250 000 småfe, 2000 esler og dessuten 100 000 mennesker. Dette er enormt store tall. Var det plass til så mange dyr midt i en krig? Derfor må vi spørre om tallene kan tas bokstavelig?

ALDER

Beretningen om Noahs ark er en livfull fortelling som hører med til skapelsesmytene. Da Noah var 500 år fikk han sønnene Sem, Ham og Jafet. Da den store vannflommen kom, ba Gud Noah bygge en ark (stor båt) av gofetre. Den skulle være 300 alen lang, 50 alen bred og 30 alen høy. De tallene kan være konkrete tall som størrelsen på en båt, men Noahs alder er vanskeligere. «Etter storflommen levde Noah i enda 350 år. Hele Noahs levetid ble 950 år. Så døde han.» (1 Mos 9,28)

Abraham ble 175 år og han var allerede 100 år da han fikk sønnen Isak. Metusjale ble 782 år. I andre sammenhenger sies det kort at en mann døde i høy alder uten å angi et eksakt antall år.

FISK

I NT har vi også et spesielt eksempel på bruken av tall. Det er da Jesus stod på stranden ved Tiberiasjøen. «Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, ett hundre og femtetre i alt.» (Joh 21,11) Hva betyr tallet 153? Er det konkret? Eller er det en skjult symbolikk i tallet?

OB

RÅDE MENIGHETSBLAD www.rade.kirken.no

Redaksjonskomité: Gjermund Lunder, Wenche Bjørkå, Lars Olav Freim, Arne-Leon Risholm.

Utgiver: Råde Menighetsråd. (Bankgiro nr. 5082.05.94530)

NB! Frist for innlevering av stoff til neste nummer er 6. okt.

Stoff til bladet/andre henvendelser kan sendes: gjermund.lunder@gmail.com, larsfreim@hotmail.com eller epost@rade.kirken.no

Forsidefoto: Wenche Bjørkå

KIRKENS BETJENING

Menighetskontoret

Furuly menighetssenter
Skråtorpveien 2c, 1640 Råde

Tirsdag, onsdag og torsdag 10-14

Mandag og fredag
er kontoret stengt

Telefon: 69 29 40 30

**Menighetens VIPPS-nummer
23742**

Postadresse: Postboks 42, 1640 Råde
epost@rade.kirken.no

HER TREFFES FØLGENDE PERSONER:

Kirkeverge

Dag Øystein Andersen
419 33 688

kirkeverge@rade.kirken.no

Sokneprest

Arne-Leon Risholm
934 54 314

sogneprest@rade.kirken.no

Kateket

Kristine Lund Almås
971 50 032

kateket@rade.kirken.no

Kapellan

Magnus Grovle Vesteraas
Tlf: 928 97 756

kapellan@rade.kirken.no

Kantor

Børge Sandal
973 06 498

kantor@rade.kirken.no

Menighetssekretær

Lill Irene Albertsen
epost@rade.kirken.no

Menighetssekretær (vikar)

Egil Wesnes
918 27 629

epost@rade.kirken.no

Kirkegårdsarbeider

Jan Kåre Tollefsen
913 09 708

kirketjener@rade.kirken.no

Leder i menighetsrådet:

Hilde Freim
freim.hilde@gmail.com

Leder i kirkelig fellesråd

Ragnhild Klevmoen
471 68 808
klevmoen@gmail.com

Prestens penn

Å høre til

Jeg er nå i gang med min fjerde uke som prest i Råde. Det er en stor endring i livet å bytte både jobb og bosted. Det gjelder kanskje spesielt når man, som meg, er en personlighetstype som liker det kjente, og ikke alltid er bare glad for forandring. Jeg er derfor utrolig heldig som har fått kommet til et så godt sted som Råde, hvor jeg opplever at både kollegaer, menighet og bygd har tatt meg så godt imot. Og jeg er heldig som får starte i ny jobb på et sted som jeg allerede er glad i og har en tilknytning til. Jeg begynner allerede å føle at jeg hører til her i Råde. Og det er jeg veldig takknemlig for!

Det er ikke selvsagt å ha en slik følelse, når man kommer til et nytt sted. Enten det er en ny jobb, ny skole, ny kommune, eller nytt nabolag. Det er ikke selvsagt å bli møtt med åpne armer. Det kan ta tid å begynne å høre til.

Det er selvfølgelig naturlig at det kan ta tid å føle seg hjemme et nytt sted. Men jeg tror mye likevel avhenger av hvordan man blir tatt imot. Og både som kirke og samfunn tenker jeg at vi har et ansvar for å skape inkluderende og åpne fellesskap hvor også nye mennesker kan finne en plass og tilhørighet. Det er nok mange også her i Råde som kjenner på både utenforskap og ensomhet, og ikke alle har fått tilbake sine gamle fellesskap etter to år

med pandemi. Kanskje er det nå enda viktigere enn før å skape gode og åpne møteplasser, hvor det er plass til alle i sirkelen, og hvor også nye mennesker kan føle seg velkomne?

Jeg er veldig takknemlig for den mottakelsen jeg har fått her i Råde. Og jeg gleder meg til å få være med på å pleie og bygge fellesskap og møteplasser her i årene som kommer. Jeg håper at de fellesskapene og møteplassene vi bygger i kirken kan være steder hvor alle kan føle seg velkomne, både dem som alltid har hørt til, og dem som kommer som nye – til menigheten eller bygda. Jeg håper vi kan være flinke til å invitere inn dem som står litt utenfor, og til å åpne for nye ideer og tanker.

Dette er en utfordring, ikke minst til meg som trives godt når ting er slik de alltid har vært. Men mottakelsen jeg har fått i Råde forteller meg at det her er mye godt å bygge videre på. Og jeg tror virkelig at hvis vi skal være med på å skape glimt av himmel på jord, så må vi skape fellesskap som reflekterer det himmelske mangfoldet som Gud har skapt. Der alle hører til og – der de som er annerledes, nye og uventede kanskje er de aller viktigste deltakerne.

Magnus

Månedens bibelord

1 Kor 12,12-14:

¹² Slik kroppen er én selv om den har mange lemmer, og alle lemmene utgjør én kropp enda de er mange, slik er det også med Kristus. ¹³ For med én Ånd ble vi alle døpt til å være én kropp, enten vi er jøder eller grekere, slaver eller frie, og alle fikk vi én Ånd å drikke. ¹⁴ For kroppen består ikke av én kroppsdel, men av mange.

Givertjenesten i Råde er i utvikling

Flere givere er kommet til og vi fått en ny samarbeidspartner, SOLIDUS. De har lang erfaring med å bistå menigheter og organisasjoner med å sikre en god kvalitet på innsamling av midler, økonomiske forhold og kommunikasjon mellom menighet og giverne. Lederen av Solidus, Dag Olav Sæther, har hytte på Saltholmen og vi ville bli litt bedre kjent med han.

Folk i Råde er godt i gang med å gi fast for å kunne ansette en diakon. Dag Olav Sæther er mannen bak innsamlingssystemet. Fra hytta på Saltnes følger han spent med.

Det som skjer i Råde følger en trend. Menighetene satser stadig mer på givertjeneste. Sæther vet at det vil ta tid og at noen koder må knekkes før man får inn en kultur for regelmessig givertjeneste.

– Man kan ikke bare si at vi vil ha nye givere. Det handler om hvordan vi motiverer og hvordan vi spør. Ikke alle synes det er moro å gå rundt å spørre. Da må man tenke på andre måter, sier Sæther.

Som ung så han hva det betydde at Y's Men Club i Asker satte i gang med innsamling i Holmen menighet. Det ble til KFUM-KFUKs største ungdomsklubb med over 150 unge, forteller han.

Seinere var han økonomisjef i Misjonskirken, da det het Misjonsforbundet, og så hvor viktig det er å få medlemmene med som faste givere.

Nå ser stadig flere menigheter i Den norske kirke at inntektene må opp og setter i gang med givertjeneste for å lønne en diakon, en barne- og ungdomsarbeider eller til menighetens arbeid. Det er de tre mest vanlige formålene. Noen samler også inn til menighetens misjonsprosjekt, eller mer tidsbegrenset til et nytt orgel.

– I Dnk er snittbeløpet så langt på 250 kroner i måneden per giver. I andre kirkesamfunn er det en helt annen tradisjon for dette, og beløpet per giver er ti ganger så høyt, sier Sæther.

Da ser vi bort fra hva hvert enkelt medlem gir over skatteseddelen.

I en seinere jobb i UNESCO utviklet han sammen med en kollega etnettbasert giversystem som i dag er i bruk blant nærmere 800 giver- og medlemsorganisasjoner. Råde menighet er en av de rundt 170 menighetene i Den norske kirke som har tatt i bruk Solidus. Systemet sørger både for innsamling, skatteinnberetning av gaver og kommunikasjon til giverne.

– Hvor store er kostnadene ved administrasjon av innsamlingen?

– Vi er med å samle inn et sted mellom 750 millioner og en milliard kroner i året. I snitt betaler

kundene én prosent av det de får inn i gaver. Det er Råde menighet som spør giverne og har kontakten med dem. Vi administrerer alt det andre, svarer Sæther.

Nordstrand menighet i Oslo var tidlig ute og er godt i gang. Jeløy menighet har også en innarbeidet tradisjon. I Moss er erfaringen at det ikke går like lett.

– Mye avhenger av at menighetene tør å spørre folk om å bli givere. Det skorter ofte på at man ikke tør å gi folk sjansen til å være med å gi. Noen inviterer giverne på egne samlinger eller en kirkekafe der de informerer om arbeidet og takker. Er hele menigheten med, kan det komme nye givere, sier Sæther.

En ting er pengene, en annen ting er at relasjon til menigheten blir sterkere når man er med å gi på den måten. Sæther vet at en får seg en overraskelse når man opplever at folk man ikke ser så ofte i gudstjenesten også vil være med å bidra.

– Da kan man også bruke den relasjonen til å informere om hendelser i menigheten fordi man har kontaktinformasjon til giverne, sier han.

– Noe vil kanskje tenke at menigheten da utnytter informasjonen?

– Ja, det må man være åpen på slik at giverne kan reservere seg mot info. Noen vil synes det er fint å få den. Å bygge den relasjonen er ikke Dnk-menighetene de flinkeste til. Der er andre organisasjoner mer bevisste på at det kan være vel så viktig som de beløpene man får inn, mener Sæther.

Tekst og foto: Arne Guttormsen

Råd for gode arbeidsdager

Seks tips for gode arbeidsdager

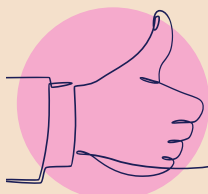

Verdensdagen for psykisk helse

1. Hils

Å bli møtt med høflighet og respekt styrker selvfølelsen og følelsen av å høre til

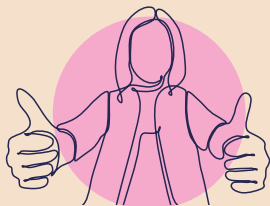
2. Gi ros

Anerkjennelse for arbeid er med på å gi oss bekreftelse på at vi duger og betyr noe

3. Prat sammen

Snakk sammen om stort og smått. God kommunikasjon bygger tillit

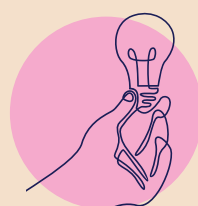
4. Feire oppturene

Å feire oppturene sammen er godt for fellesskapet og øker følelsen av å bidra til noe meningsfylt

5. Stol på hverandre

Husk at vi jobber på ulike måter, og at tillit er viktig for trivselen

6. Tør å bli utfordret

Å mestre utfordrende arbeidsoppgaver gjør godt for både selvtilliten og hjernen

Verdensdagen
for psykisk helse

VERDENDAGEN
FOR PSYKISK HELSE

verdensdagen.no

ONSDAG 12. OKTOBER

Are Holmen er med som kjentmann. Ta med litt niste i sekken.
Oppmøte på Aarneberg, Tombveien 15 kl. 16.30.

Alle er velkommen hilsen

Råde bygdekvinnelag og Råde menighet

Ved spørsmål ring Reidun 979 81 231

UT OG GÅ!

Arne J. Lund, f. 1946, vokste opp på Lund i Slangsvold. Etter feltpresttjeneste på Haslemoenl 73/74 har han vært prest i Bamble prestegjeld i 39 år og bor fortsatt på Stathelle. Med en søster på Lund og datter på Lunder holdes røttene ved like. Hans kirke- og kulturhistoriske interesse legger interessante perspektiver på vår nære historie. I 6 deler vever han slekta og Bruket sammen.

MED RØTTER FRA SOLLIBRUKET

Tekst: Arne J. Lund Foto: Kari Lisbeth Hovland

DEL 1

I min barndom ble det mange sykkelturner mellom Lund og Isebakke, opp «Ræbben» og hjem «Gjørsegatæ». Far tok meg med for å besøke Walborg og Hans Isebakke, farmors søsken. Med Missingen skoles fineste sykkel – med blinklys, ekstralys, 3 gir, speedometer og speil var bakkene lette å forsere. Doningen var fars brukthandel med fetter Bjarne og var lønn for barnearbeid. På Nordre Isebakke fikk jeg høre om oldefar Anton Isebakkes jordtap etter at Isebrodammen kollapset og tok med seg 12-14 mål av innmarka. Oldefar var blitt selveier ved

Sollibrukets store eiendomssalg i 1902. Som unggutt var far med å flytte läven fra raskanten til den andre siden av tunet. Der står den fortsatt. Isebrodammen var vannreservatet for øvre sagbruk som ble revet i 1914.

«Intet nytt under solen» sier et gammelt ordspråk. Navnet «Gamle Sanne» lar oss ane at flom og rasfare ikke er noe nytt. To ganger ble herregården flyttet før den landet med utsikt langt inn i Råde. Både brukseier Niels Werenskiold og Bernt Anker mistet store verdier i jordskjelv og storflom. Andre eiere møtte den røde hane. Livets risiko var hverdagserfaring for både fattige og rike.

For egen del kunne jeg blitt under hestebena for over 70 år siden. Som femåring var hele familien på besøk på Isebakke. Jeg husker tre ting: Oldemor Anna gikk mellom stua og kjøkkenet hele kvelden. De sa de gjemte fyrstikkene. Åreforkalka sa de. Demens var et ukjent ord.

Da vi skulle hjem ropte mor: «Åssen er'e du kjører æ Anton!». Jeg hadde klatret opp i setet på flatvogna og far snudde på en femøring, vogna tippet og jeg stupte ned mellom hestebena. Blakken bråstoppet og far dro meg fram. Min søster mener det var hun som falt mellom hestebena! Minner kan forskyves. Blakken ble en god venn for oss

begge selv om jeg var alene om å ri på den.

Som barn og ungdom flest var jeg vel ikke så interessert i røtter og historie. Spørsmålene burde vært flere, når farfar og jeg spilte mølle under prismelysekrone. Et raskt oppriss og spillet kunne begynne med 9 kaffebønner og 9 ettøringer eller knapper! Når jeg som 11 åring begynte å vinne, «tøkkas ente farfar det var så moro å spellæ lenger! Først som voksen fikk jeg se bildet av farfar, Karl Ryenbråten, sitte ytterst til høyre i barnerekka, foran de voksne sagbruksarbeiderne.

FRA JENS BJELKE TIL NDREAS H. KJÆR

Fra Senmiddelalderen, 1500-tallet og Bjelkeslektens eierskap av

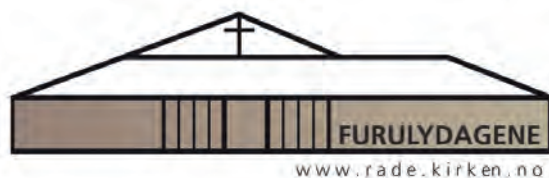
Sanne og Soli hadde det vært enkelte oppgangssager og møller ved flere bekkedar langs Ågårds-elva.

Først fra 1753 gav Nils Weren-skjold seg i kast med å temme Soli-fossen, noe Christian og Bernt Anker fortsatte med. Til alle tre kom naturkatastrofene på rekke og rad, flom, jordras og brann. Under Christian og Bernt Ankers eierskap tok en ny storflom hele bruket i 1774. Reparasjoner og gjenoppbygging hørte til dagens orden. Med endrede handelsprivilegier kunne deres nye bruk handle og fløte tømmer fra hele Østlandet! Men nye konkurrenter, fallende priser, vulkanutbrudd i Laki i 1783, som ga askenedfall og uår, Napoleons-kriger gjorde det ikke enkelt. Engelsk eierskap gav nye opp- og nedturer, mye nød og et nedslitt sagbruk.

STORHETSPERIODEN FRA 1835

Ved auksjonen i 1835 fikk 6 tre-lastfirmaer tilslaget. (Andersen, Westbye/Eriksen, Heftey, Meyer og Toft i Christiania og Pettersen i Moss.) I Østfolds Historie bind 3 beskriver Sven G. Eliassen skiftende eierskap slik: «Det så-

kalte Christiania-patrisiatet gjorde på midten av 1700-tallet sitt inntog på små lenes herregårder. Fremtredende kjøpmenn fra Christiania sto samlet i en liten, eksklusiv felles krets som gjorde felles front både mot myndigheter og konkurrenter. Det ble bare de få og pengesterke som kunne drive sagbruk i stor stil og kunne gjøre seg gjeldende på utenlandske markeder. Medlemmer av patrisiatet fikk dermed stor økonomisk og politisk makt, og dirigerte det meste av næringslivet på Østlandet. Samtidig satset de store penger på sine eiendommer og en standsmessig, eksklusiv livsførsel. De hadde sans for kunst og kultur, og utøvde kulturell innflytelse i sine miljøer. Medlemmer av handelshusene var giftet inn i hverandre, og de fleste kjøpmenn var derfor i nær familie. Inngåelse av ekteskap var fremdeles en viktig vei til makt og formue. Når kjøpmennene ervervet gård og grunn, var de mest interessert i sagbruk og skoger som kunne innlemmes i deres forretningsimperium. Borregaard, Hafslund og Sanne og Soli passet bra inn i et slikt mønster.»

FURULDAGENE 16. - 22 OKTOBER

I uke 42 er det igjen klart for årets Furulydager.
En uke med ulike arrangementer på menighetssenteret, Furuly.

Vi er i gang med å selge lodd til Furulylotteriet med trekning på Furuly-lørdagen 22. oktober.
Det er mange flotte gevinster og ikke minst er det å kjøpe lodd en god måte å støtte driften av Furuly menighetssenter på.
Kontakt gjerne menighetskontoret tlf. 69 29 40 30 om du ønsker å delta som loddselger.

PROGRAM 2022

SØNDAG 16.10 KL 17.00 (OBS SE TIDSPUNKT)

FAMILIEGUDSTJENESTE PÅ FURULY med enkel bevertning etterpå

MANDAG 17.10 KL 12-14

VAFFELTREFF på Furuly åpent hus

ONSDAG 19.10 KL 19.00

KONSERT PÅ FURULY med Hege Fagermoen og Hans Dur Molvik.

Hege er sogneprest i Glemmen menighet og er svært engasjert i sang og musikk.

Hun synger både jazz, folketoner, klassisk musikk og religiøse sanger.

Hans er dirigent, kantor og musiker.

Tema for konserten er «Mer himmel på jord» og vi gleder oss stort til en spesiell og sjelden høstkveld med gode ord, vakre toner og flotte sangopplevelser.

Billetter selges i døra, vipps eller kontant, kr 250,- pr. billett.

Salg av kaffe, brus og noe å spise vil det også bli denne kvelden.

TORSDAG 20.10 KL 18.30

QUIZ-KVELD, Rådemestern i quiz skal kåres! Quizmaster for kvelden er Harald Roer

Foreninger, bedrifter, familier, vennegjenger med mer oppfordres til å delta.

Et lag kan bestå av 4-6 deltakere, fra ung til gammel.

Bli med på en morsom og lærerik quiz-kveld på Furuly.

Salg av pølser, brus og loddsalg. Påmelding ved frammøte.

FREDAG 21.10 KL 1800

UNGDOMMENS KVELD

Ungdomsgudstjeneste og påfølgende ungdomskveld med kiosk og ulike aktiviteter.

FURULYLØRDAGEN 22.10 KL 11-1400

Dørene åpner kl 11. Kom og ta lunsjen på Furuly, det vil være Kafè med salg av rømmegrøt ++. Det vil bli åresalg og tombola med fine gevinster. Kl 1130 kommer vår nye kapellan Magnus og blir intervjuet på benken.

Det blir aktivitet i kjelleren for barna. Dagen blir avsluttet med trekning av Furulylotteriet kl 1330.

Forbehold om endringer i programmet.

Diakoniens dag

Kapellan Magnus, Kantor Børge, Torunn og Jan Ingar Båtvik.

Diakoniens dag med fokus på skaperverket ble markert med gudstjeneste søndag 11. september på Furuly hvor Jan Ingar Båtvik var gjestepredikant.

Naturen er Guds skaperverk og mange av våre gylne øyeblikk er knyttet nettopp til naturen. Gjennom gode refleksjoner, bibeltekster og bilder minnet Båtvik oss om vårt felles ansvar for å verne om skaperverket samtidig som han var bekymret over det generelle kunnskapsnivået og viljen hos bestemmende myndigheter til å prioritere nettopp skaperverket.

«Tenk dere tilbake til 60-åra og en lang biltur. Vi måtte stoppe for å rense bilruta for insekter. I dag kan vi kjøre 50 mil uten å rense bilruta fordi insektene er blitt så få.»

Torunn Båtvik avsluttet prekenen med dikt og vakker solosang hvor tekster var selvskrevene.

En fin gudstjeneste hvor vi gjennom salmer og tekster priste Guds skaperverk.

Kai, Lisa Marie og Grete inviterte til kirkekaffe.

*Jeg vil ikke høre om fastspikret tro,
jeg vil høre om tvil
Få et glimt av en gnagende,
tærende uro, ikke falskhet
og påtatte smil
Jeg vil høre om undring og spørsmål
Jeg vil høre om uløste gåter
Jeg vil ikke se de perfekte
Jeg vil se dem som kjemper og gråter*

*Jeg vil ikke sprade langs veier
Jeg vil famle i ulendt terreng
Jeg vil gruble og søke og lete
hver natt i min søvnløse seng
Jeg vil lete i menneskers lengsel
Jeg vil lete i brev og i bok
Hos den som er ensom og fattig
Hos den som er tenksom og klok*

*Jeg vil ikke drive tilfeldig
som skum på en bred og grå elv
Jeg vil heller se planene og målet
for det som er ment som Meg Selv*

*Kompasset er gammelt og lite,
men det er visstnok alt jeg kan få,
-noen ord fra apostelen Peter:
Herre, hvor skal vi ellers gå?
(Johannes 6, 66-69)*

Torunn Bjørnstad Båtvik

PILEGRIMSVANDRING – DEL 6

OVER FJELLET

FOTO: PER WILLY WILHELMSSEN

Så var tiden kommet for å vandre over selveste Dovrefjell. En ferieuke i juli var satt av, togbilletter til Dombås bestilt, og søndag 24. juli dro vi av gårde. Fra Dombås ble vi transportert til pilegrimsgården Budsjord, hvor vi fikk overnatte i Stabburet. Utrolig flott sted og vi spiste pilegrimssuppe sammen med flere andre vandrere, fra Norge og Tyskland. Klare for oppstigningen til Dovrefjell gikk vi til sengs.

Mandag 25. juli

startet oppturen, bokstavelig talt. Etter en deilig frokost på Budsjord, la vi i vei oppover i lia sammen med flere medvandrere. Mye oppover de første kilometerne, men faktisk ikke så bratt som vi hadde forventet. Vi kom over tregrensa og fjellheimen åpenbarte seg rundt oss. Oppover og oppover gikk det, og på Allmannarøysa var vi på dagens toppunkt, 1210 moh. Derfra gikk det nedover igjen, og på Fokstugu tok vi dagens lunsjpause. Og fant ro i det lille, vakre kapellet de har der. Så bar det oppover i lia igjen, og vi bare nøt den deilige naturen rundt oss, på vei til dagens mål: Furuhaugli. Vi tok inn på rommet og ble servert deilig lammeskank til middag. Godt å være pilegrim. Flotte medvandrere fra Asker hadde gått samme vei som oss, og var veldig hyggelige å bli kjent med.

Tirsdag 26. juli

ble hoveddagen på Dovrefjell. Ut fra Furuhaugli gikk turen i en sidedal hvor vi følte oss langt utenfor all-

Hjerkinnhø: Vi nærmer oss Nidaros.

farvei, før vi igjen møtte E6 ved Dovregubbens hall. Fjelltoppene omkranset oss der vi gikk mot Hjerkinn. Vi speidet stadig etter moskus, men møtte dessverre ingen. Eller kanskje heldigvis? På Hjerkinn tok vi lunsjen i Eysteinkyrkja, bygget i 1969, og med navn etter kong Eystein som i følge sagaen lot bygge et sælehus for de reisende over Dovrefjell. Eystein var for øvrig bror til Sigurd Jordsalfar som dro på korstog til Jerusalem. Det var nok litt kiving mellom de to brødre, for Eystein uttalte visstnok at han syntes det var viktigere å verne nordmenn over Dovrefjell enn å drepe hedninger i utlandet.

I Eysteinkyrkja ble vi tatt godt imot av en lokal vert, vi fikk kaffe og te, og siden det regnet litt, var det fint å sitte på bakerste benk å spise matpakka.

Deretter gikk turen bratt oppover i lia bak kyrkja, før vi kom inn på Kongeveien over Hjerkinnhø. Den går i nesten rett linje over fjellet, slik de franske veibyggere som anla veien mente det skulle være. Uansett, utrolig vakkert var det, og etter at vi kom ned fra Hjerkinnhø gjorde vi en stor sving, før vi endte dagens etappe på Kongsvold. På veien dit hadde vi også passert fylkesgrensen, så nå var vi i Trøndelag! Vi tok inn på den gamle, ærverdige skystasjonen og spiste en deilig middag. Hoveddelen av Dovrefjell var tilbakelagt, men i morgen ventet den beryktede Vårstigen.

Utrolig fint å vandre i fjellet. Pilegrimsleden er godt merket.

Vakker altertavle i Oppdal kirke. Stil som altertavlene i Råde og Tomb kirker.

en, både en dame fra Luxemburg og to unge par fra Sveits. Oppe på fjellet blåste det ganske kalt, så det var godt å kunne ta på jakke med god hette. Vi passerte det høyeste punktet på hele turen, 1314 moh, og etter hvert kom vi til stedet Ryphusan øverst i Vinstradalen. Der er det en svært enkel pilegrimshytte, men Anne-Marie og jeg gikk noen kilometer videre. Der møtte vi forhåndsavtalt transport som kjørte oss ned til Smegarden Camping. Der ventet en campinghytte og en enkel rett-i-posen middag. Godt det også. Det meste smaker på tur.

Torsdag 28. juli

ble vi hentet av transporten igjen kl. 08.30, og brakt tilbake der hvor vi sluttet i går. Ikke noe juks! Så begynte en aldeles vakker vandring ned Vinstradalen i klar morgenluft. Solen skinte, elva sildret, og både sauer og kyr hadde vi selskap av på veien. Og våre medvandrere som hadde overnatter på Ryphusan. Litt kjølig hadde det visst vært. På veien var vi innom St. Mikalskapellet, et vakkert lite pilegrimskapell med flott utsikt mot Oppdal. Et godt sted å ta noen minutter i ettertanke. Vi kom ned til dalbunnen og E6 igjen, og derfra gikk turen videre mot Oppdal. Mange

St. Mikals kapell med flott utsikt mot Oppdal.

Onsdag 27. juli

startet med en ganske så kronglete sti langs E6 nedover Drivdalen, med bratte fjellsider på alle kanter, og etter 5 km kom vi til Vårstigen. Vi så veien foran oss bratt oppover i fjellsida, og vi la inn krabbegiret. Sakte men sikkert tok vi oss opp, gode og svette ble vi, og deretter ble det en herlig tur videre innover i fjellheimen. Vi møtte flere vandrere på vei-

Ferdig med årets turer – nå venter finalen neste år.

flotte enger og mye vakre blomster møtte vi på veien, og opp mot Oppdal kirke passerte vi gravfeltet Vang, Norges største gravfelt fra jernalderen med over 900 gravhauger og gravrøyser. Storslagent område. Vi fikk en deilig stopp i vakre Oppdal kirke, før vi avsluttet dagens vandring på hotell i sentrum. Utrolig hvordan man setter pris på en god dusj og en myk seng.

Fredag 29. juli

er Olsok! Skulle kanskje vært i Trondheim på denne dagen, men vi brukte Olsok til å vandre ut fra Oppdal, gjennom utallige hyttefelt, og stadig flere er under utvikling. Nesten litt for mye av det gode, å se hvordan stadig nye naturområder blir til store hyttefelt. Vi hadde en rast på Guriberget, et vakkert sted, og her møtte vi også en ny medvandrer. En ung dame fra Tyskland. Hun avsluttet et år som au-pair i Oslo med å gå Oslo-Trondheim i ett strekk. Ville ha med seg det før hun begynte på studier hjemme i Tyskland. Veldig imponerende. Hun hadde startet i Oslo 5. juli og nå hadde hun ca 6 dager igjen. Håper du kom godt frem!

Etter mange kilometer langs grusveien Gamle Kongevei tok vi inn for natten på Langklopp fjellgård. Der driver de med rideleir, men tar også imot pilegrimer. Det var oss to og en vandrer fra Tyskland som var der denne natten. Været var herlig og vi satt ute og nøt ettermiddags- og kveldssolen. Ekstra bonus var det at vår datter Mari Karoline og svigersønn Luigi stoppet innom. De var på vei hjem til Trondheim etter bilferie i Europa, og vi fikk en god stund og prat i solveggen på Langklopp.

Lørdag 30. juli

ble siste vandringsdag for denne gang. Vi tok avskjed med Langklopp, og siste etappe gikk videre langs Gamle Kongevei, forbi noen vakre gamle gårder og tun. Og denne dagen møtte vi to damer fra Østerrike som var på vandring. Veldig flott å møte så mange forskjellige mennesker.

Lunsjen inntok vi ved en gapahuk på bredden av elven Orkla, en lang pause i godt vær, og ikke lenge etterpå forlot vi Pilegrimsleden og vandret i stedet opp til Berkåk. Der sluttet årets vandring, og vi tok toget sørover igjen.

Siden oppstarten for 2 år siden har vi nå gått 6 etapper, til sammen godt over 600 km. Og vi kjenner oss takknemlige og glade. Det er så mye fint å oppleve og se sammen. Og fine mennesker å møte. Og neste år venter finalen: De siste ca 110 km inn til Trondheim og Nidarosdomen. Vi gleder oss!!!

Pilegrimshilsen fra Anne-Marie og Per Willy

Serie for ungdom: LØVETANNSANG

Del 9 av 10

Om Løvetannsang av Hilde Hagrup

Det er ikke mye Gerd har: en død far, en utbrent mor og en søster som synger absolutt hele tida. Ikke bor hun i et ordentlig hus heller, og noen sier hun ikke engang har et ordentlig navn. Så når vellykkede Maja dukker opp med familien sin i en sølvgrå Mercedes og truer med å ta venninnen Kajsa fra Gerd, gjelder det å ikke gi seg. Når man ikke har noe å tape, er det greit å kunne slåss.

Det var vinden som hadde økt og regnet som slo så hardt mot vannflata at ingen kunne si det likna på mygg lenger. Det likna små spyttklyser. Det var englene som spytta over Skagerrak, og vi burde dratt hjem. Vi burde dratt og kommet tilbake en annen gang, jeg så at det var det Hasse tenkte og at Einar tenkte det samme. Men de visste ikke hvorfor vi var her. De visste ikke om Siv og Robin. Maja hadde putta begge tommeltottene i munnen, og hun kom ikke til å la seg overtale til noe som helst.

–Hva mener du, Hasse? sa jeg.

–Det regner, sa Hasse.

Da begynte Maja å le, og jeg lo også. Vi så på hverandre og gliste, og jeg tenkte på den natta i Rellingen, da jeg hadde vært på overnattingsbesøk, og først ble jeg glad. Jeg fikk bobler i magen av å tenke på den natta. Og så kom jeg på hva som hadde hendt etterpå, og da la boblene seg, og jeg slutta å le, og jeg trengte ikke tvinge meg selv til å tenke på noe trist for å slutte. Det kom av seg selv.

–Vi vet at det regner, Hasse, sa jeg.

Hasse sa ikke mer. Bare rista på hodet og kikka på svaberget, og nå lå vi klin inntil. Nærmere kom vi ikke. Maja begynte å ta seg for med henda. Hun ville se ut som om hun visste hva hun holdt på med enda hun ikke gjorde det. Hun var

utålmodig. Satte seg halvveis opp i båten, uten vest og tok seg for på svaberget med henda. Hasse kremta. Einar lente seg framover. Han skulle til å si noe. Jeg vet ikke hva. Da hoppa Maja i land. Båten vingla og skrapte mot svaberget idet hun hoppa.

–Det går helt fint, sa Maja. –Ikke vær pyse, sa Maja.

Jeg tenkte at hvis det var noen annen enn Maja som hadde gått i land på den måten, hadde Hasse blitt mye sintere. Hvis det for eksempel hadde vært meg, hadde Hasse helt sikkert blitt rasende. Maja og Hasse gikk for å finne et sted å sette opp teltet. Einar og jeg gikk ned til en av knausene ved vannet. Vi tok av oss sokker og sko og bretta opp buksene til knærne selv om det regna. Så satt vi og vifta med beina i vannet. Det var ikke så veldig varmt. Det var småkaldt. Jeg fikk små nupper oppover skinnleggen og en frysning nedover ryggen. Einar så det.

–Hvorfor passer vi på Siv? sa Einar.

–Hæ?

–Jeg så dem. Siv og Robin. Jeg så båten deres da vi kjørte ut. Jeg vet hvorfor vi er her.

–Vi er på telttur.

–Nei. Hvorfor passer vi på henne? sa Einar igjen.

Da la jeg hodet bakover og så på skyene. Jeg tenkte meg om. Jeg vet ikke hva det var med Einar. Haka hans. Det at han var så stygg. Det at jeg hadde kjent ham bestandig uten at jeg noen gang hadde vært hjemme hos ham. Det var et eller annet med Einar som gjorde at jeg plutselig fikk lyst til å fortelle sannheten.

–Så hun ikke skal slå sprekker, sa jeg til slutt.

–Åssen da?

–Så ikke Maja og broren hennes skal slippe henne i bakken, og det skal falle et skår av henne. Søsteren min er en Spania-kopp.

Einar nikka.

–Tror du jeg koder? sa jeg.

–Nei, sa Einar.

–Du koder aldri, Gerd.

Stemmen hans sprakk på aldri. Det ble ikke aldri. Det ble alder-iii. Det var første gang jeg hørte at Einar hadde fått stemmeskiftestemme. Han ble rød i ansiktet. Knallrød. Jeg tenkte at nå kan jeg si noe morsomt. Jeg gjorde det ikke. Jeg bare lot som ingenting og kikka ned på tærne mine. De var blå.

Maja og jeg satte opp teltet mens Einar og Hasse tente engangsgrillen. Jeg hørte de krangle mens vi

slo ned teltpluggene. Det var mest Einar som krangla. Hasse sa ja og nei og ikke faen, og innimellom lo han også. Innimellom lo de begge to. Maja og jeg lo ikke. Vi snakka nesten ikke engang, og når vi sa noe, var det bare sånt som hadde med teltet å gjøre. –Send meg hammeren. –Hvor er glidelåsen? –Den pluggen er skeiv. Da vi var ferdige, satte vi oss under stupesteinen. Der var det nesten le, og Hasse og Einar hadde klart å få fyr på engangsskrillen. Klokka var fire på ettermiddagen, og vi var på Utgårdssøy, kalde og våte, og vi spiste kalde og våte og brente marshmallows og satt sammen to og to på hvert vårt liggeunderlag i plast. Maja og Hasse på ett. Einar og jeg på et annet. Maja fortalte fra den gamle skolen sin.

–Der var det veldig sånn at vi klina med hverandre, sa hun.

Einar så ned. Hasse nikka.

–Det var i byen, så vi begynte vel tidligere enn her.

–Var det ...var det ...var det ..., sa Hasse.

–Var det mange liksom? spurte Einar. –Som klina med hverandre?

–De fleste, sa Maja.

–Jeg klina mest med en som het Sebastian.

Jeg reiste meg. Jeg vet ikke hvorfor jeg ikke klarte å bli sittende, men jeg klarte det ikke. Jeg var kald og våt i ansiktet og på henda, og det hadde regna innunder regnfrakken min. Jeg var våt helt ned i gummistøvle, og jeg klatra oppover fjellskråningen, og ingen ba meg vente. Ingen så opp eller spurte hvor jeg skulle. Jeg skulle ingen steder heller. Jeg skulle bare klatre, men til slutt endte jeg opp på stupesteinen, og jeg la meg ned på magen enda det var vått på fjellet. Det spilte ingen rolle. Jeg var like våt på huden og klærne, og noen ganger er det bra med regn. Jeg la

meg på magen og la haka opp på henda som var røde og som jeg holdt knyttet, og hadde mamma sett meg nå, hadde hun sagt at jeg skulle ha tatt med vanter.

–Man vet aldri på øyene her ute, ville mamma sagt. –Været er det ingen som kan gjøre noe med, og jeg husker en gang det hagla i begynnelsen av juni. Det var helt fint, og det hadde vært helt fint, og plutselig hagla det. Vet du hva som skjedde? Alle stemorsblomstene døde. Ikke bare stemorsblomstene heller. Hvitveisen og blåveisen og rosene mine. De eneste som klarte seg, var løvetennene. Det var den sommeren jeg ble sammen med faren din. Løvetannsummeren. Jeg hadde ikke vanter, men det hagla ikke heller. Det bare regna, og hvis jeg blåste på hendene, holdt pusten kulda unna.

Det var sånn jeg lå. Jeg lå på stupesteinen og blåste på hendene mine da jeg hørte at noen lo. Jeg akte meg litt framover på magen. Det var Maja. Det var Maja som lo. Når jeg lå helt framme på stupesteinen og la hodet litt til siden, kunne jeg høre det meste av det hun sa. Men de kunne ikke høre meg. De kunne ikke se meg heller. Jeg var helt usynlig. Jeg var en engel.

–Det er det mamma sier, sa Maja.

Hasse mumla et eller annet. Jeg hørte ikke hva han sa, for han snakka lavere enn Maja og mer utydelig.

–Hvis vi gjør så hun får et anfall, sa Maja. –Det jeg tror, er at da ser han sikkert hvordan hun er. Sånn egentlig. Det var det jeg tenkte. Bare at jeg vet ikke hvordan. Og så har jeg hørt at hun kan begynne å angripe. Har dere sett det?

–Nei.

Det var Einar.

–Men dere har hørt det, dere òg? Det er litt ekkelt å være på en øy sammen med en gærning, ikke

sant? Særlig hvis det blir storm.

Jeg reiste meg ikke opp. Det var ikke jeg som reiste meg. Det var ikke jeg som tok av meg gummistøvlene og regnfrakken heller. Det var englene som gjorde det. De hadde fulgt etter meg hele veien fra Englebukta fordi de visste. De kunne se inn i framtida. De visste at jeg trengte vakt. Alt det gjorde englene for meg. Men det var jeg som hoppa. Når det regner og er kaldt i lufta, er det ikke så kaldt i vannet. Det føles lunkent. Det er ikke lunkent, men det føles sånn. Og likevel slo det mot meg da jeg hoppa fra stupesteinen. Jeg ble kald langt innover mot beina.

–Nå blir jeg aldri varm igjen, tenkte jeg.

Kanskje fordi jeg hadde frosset så lenge. Kanskje fordi jeg i virkeligheten var fem år. Da jeg var fem år hoppa jeg fra badebrygga hjemme på Sørvik. Pappa hadde bundet et tau rundt magen min. Han sto på land og holdt den andre enden. På den måten lærte jeg å svømme med hodet under vann. Med hodet under vann og åpne øyne. Det var bare hyttefolk som hadde dykkermaske og snorkel. –Vi gutta holder pusten, sa pappa. Jeg holdt pusten. Jeg holdt pusten blant brennmanetter og flyndrer. Jeg samla kråkebolle og tang i en pose jeg hadde på magen, jeg brød meg ikke om at det svei i øya, jeg holdt og holdt og stirra rundt meg.

–Der nede er det nesten tyst, sa pappa.

–Du hører ikke de vanlige lydene under vann. Du hører helt andre lyder. Men du hører løvetannsang.

–Jeg trodde ikke løvetenner kunne synge?

–Ikke de som er på land. Men hva tror du skjer med alle de løvetannfjonene som fyker på sjøen? Tror du de går med på at de snart skal dø? Selvfølgelig ikke. De synger.

–Hvorfor synger de?

–Så englene skal fange dem opp og skylle dem inn i strandkan-
ten. Hvor tror du all løvetannen i
Englebukta kom fra?

–Pappa.

–Ja.

–Tror du englene kommer til å
skylde meg inn hvis det skjer noe?

–Nei.

–Hvorfor ikke?

–For jeg tror ikke du er et løve-
tannfjon.

–Hva er jeg da?

–Jeg tror du er engel.

–En snørrengel.

–En ordentlig gretten snørrengel.
Med en sur tone. Det er det som er
det fine med deg.

–Du ljuger ikke, pappa?

–Jeg ljuger aldri, Gerd.

Da hoppa jeg. Og jeg holdt pusten
blant brennmaneter og flyndrer.
Jeg holdt pusten blant kråkeboller
og tang og gjennom en hel ma-
krellstim. Det var blått og stort og
kaldt rundt meg, men jeg fortsat-
te å holde pusten, og jeg forsøkte
å være helt, helt stille. Først hørte
jeg ingenting. Men så hørte jeg noe
likevel. Det var en som skreik. Det
var ikke en løvetann. Det var Maja.
Jeg lå på toppen av Maja og jeg
banka og slo og kløp, og jeg visste
ikke at det var så mye krefter i de
røde, kalde, våte henda mine, og
det visste visst ikke Einar og Hasse
heller, for de sto ved siden av oss
og så ut som om de aldri hadde sett
noe sånt i hele sitt liv. Som om de
aldri hadde sett noen slåss før. Og
jeg tenkte hvorfor gjør dere ikke
noe? Hvorfor trekker dere meg
ikke bort? Hvorfor heier dere ikke?
Men de gjorde ingenting. De sto
som stein, de sto som svaberg, de

gikk i ett med fjellet bak seg, og jeg
slo og slo.

–Hvis. Du. Rører. Søstera. Mi.
Dreper jeg deg. Skjønner du det?
Skjønner du det, Maja?

Maja svarte ikke. Det var akkurat
som om hun var en del av svaber-
get, hun også. Det var en annen
som svarte. Det var en annen som
til slutt bøyde armen min bak-
over og løfta meg opp. Med rolige,
myke, sterke bevegelser. Som hun
verken var sint eller glad eller over-
raska.

–Det holder nå, Gerd. Det holder
i massevis nå, sa stemmen til en
som ikke hadde bakgrunnsstem-
me likevel. Stemmen til søsteren
min var høy og klar og tydelig. Og
selv om jeg ikke hadde hørt henne
sånn på mange år, ville jeg kjent
denne stemmen igjen hvor som
helst. For når stemmen til Siv var
klar og tydelig likna den på stem-
men til pappa. Etter det skjedde så
mye på én gang. Robin André kom
med førstehjelpsskrin og tepper.
Siv rensa sårene på Majas albue.
Maja sippa og sa at hun ikke hadde
ment det.

– Jeg mente det ikke sånn, sa Maja.

Siv og Robin så på hverandre. Det
var akkurat som om Robin måtte
sjekke med søsteren min først. Jeg
tenkte at det var fint. Det var fint
at han sjekka med henne. Men til
slutt åpna han munnen og snakka
til Maja likevel.

– Vær stille med deg, Maja, sa han.

Siv sa ingenting. Bare putta ekstra
mye Pyrisept på bomullssdotten
hun holdt mot Majas albue.

– Tror du ... tror du ..., sa Hasse.

– Tror du hun komme til å få arr?
sa Einar.

–Jeg vil ikke ha arr! Jeg ville bare
vite hvordan Siv ble sånn.

–Vær stille, sa Robin igjen.

–Dessuten er det ikke bare meg, sa
Maja. –Mamma synes heller ikke
Siv har noen god innflytelse. Tror
du de kan gjøre noe med arrene på
Sentralsykehuset?

Det gnistra fra øya hennes. Det
gnistra fra øya til Robin også. Jeg
vet ikke hva de hadde gjort hvis
det ikke hadde begynt å gnistre fra
himmelen.

Uværet kom i rykk og napp. Det
er sånn noen ganger. Noen ganger
smyger stormen seg rundt svaber-
gene. Noen ganger vet du det ikke
før den står der og skriker mot deg
som en småunge kledd ut som
spøkelse på vei hjem fra et eller
annet halvveis vellykka karneval.
Jeg hadde sett at sjøen fikk krem-
topper på bølgene. Jeg hadde sett
at regnet slutta å likne på mygg og
begynte å likne på spyttklyser i ste-
det. Jeg hadde kjent vinden ta seg
opp, og jeg hadde tatt sokkene på
meg igjen fordi det var kaldt. Sok-
kene og skoene, og plutselig var
det storm. Det slo mot oss i vold-
somme kast, og vi hørte et brak da
teltet blåste over ende.

Da hørte jeg plutselig en dirring.
Den kom ikke bare fra hjertet mitt.
Den kom derfra også, men den
kom fra et annet sted enda mer.
Fra bak svaberget. Det var en båt.
Det var båten til en jente med en
rødflekka hals, et lubbent, lite an-
sikt med rosa kinn, blondt hår i to
korte, våte dusker og røde forkjø-
lelssesår i munnviken. Det var Ka-
jsa i Kajsas båt. Da skrek søsteren
min.

–Sett deg ned, Kajsa! Sett deg ned
på huk. Finn noe av plast! Sett hæl-
ene sammen! Det er ikke trygt!
Sett deg ned og kom deg i land!

Og der kom Sivs bakgrunnsstem-
me tilbake et øyeblikk likevel.
Selv om hun skrek var det vinden
som tok stemmen, og Kajsa hørte
henne ikke. Hun bare vinka med
hånda for øret, og mens hun vinka
styrte hun båten rett mot oss. Rett
mot stranda.

ELDREBØLGEN I RÅDE

Mosseveien 10, 1640 Råde - Tlf. 69 28 00 00
post@ebir.no – www.ebir.no

Vi holder til i 2. etg. over apoteket i Karlshus.
Seniorkaféen – med trappeheis.

Dager vi har åpent er: Tirsdag, fredag og lørdag fra
kl.10.30 – 14.00.

Kontingenten for 2022 (250 kr) ønskes innbetalt
innen 31.12.2021 for dem som har mulighet på
konto 1080.20.35417 eller i kaféen.

Medlemmer som har som ikke har vært medlemmer
hos oss på et år eller to ønsker vi at svært gjerne at
registrerer seg som medlemmer igjen!

SEPTEMBER

- **Fredag 7. okt:** Allsang og musikk
v/ Tor Erik Jakobsen. Varm mat.
- **Fredag 14. okt:** Eigill Tangen:
Et lokalhistorisk emne.
- **Torsdag 20. okt:** Varm mat.
- **Fredag 28. okt.:** Åpen talerstol. Varm mat.
Åpning av julebasaren.

ØNSKER DU NOEN Å SNAKKE MED

HER ER NOEN GODE ALTERNATIVER:

Kirkens SOS: **22 40 00 40**

Alarmtelefonen for barn og unge:

116 111

<https://nettkirken.no/>

Blåkors Chat-senter:

www.blakors.no/chat-senter/

RÅDE Y'S MEN'S CLUB

4. oktober: Hva når neste krise
rammer?" ved ordfører Renè
Rafshol

25. oktober: "Trening - hvor mye
er nok, og hva er egentlig trening?"
ved fysioterapeut Bjørn Moskvil.

Velkommen, Styret

Pensjonistforbundet I RÅDE

MEDLEMSMØTE

ONSDAG DEN 19. OKTOBER KL.11.00

Avdelingsleder på Helsehuset foredrar om
temaet Alzheimer/Demens. Vi får besøk av
Kreftkoordinator Ragnhild Andersen
som foredrar om temaet Ernæring for eldre.

Det blir kaffeservering og loddsalg.

Hilsen styret

KFUK

Onsdag 19. oktober.

Vi deltar på Furulydagens.

"Trening - hvor mye er nok, og hva er egentlig
trening?" ved fysioterapeut Bjørn Moskvil.

Bildeoppgave:

«Kva er dette?»

Kven er denne karen og kvar i kyrkja står han?

Svaret er å finne ein annan stad i bladet.

Foto: Wenche Bjørnå

Åpningstider:

10.00 – 15.30

Mandag og onsdag

13.00 – 20.00

Tirsdag

13.00 – 15.30

Torsdag og fredag

RÅDE BIBLIOTEK Telefon 69 29 50 53
Se www.radebibliotek.no og www.facebook.com/radebibliotek for mer informasjon.
Endringer kan forekomme.

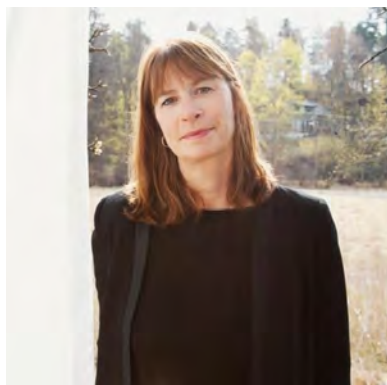
B
BIBLIOTEKET

Informasjon fra Råde bibliotek

I kommunens kulturuke, uke 41, vil det være to arrangementer på biblioteket.

Mandag 10 oktober kl. 17.30 blir det barne- og familiefest på Camilla Storm fra Gressvik les, forteller, spiller ukulele og synger om «Sirkus Pepperonini & Høsekanonen». Gratis inngang. Påmelding til bibliotek@rade.kommune.no. Passer for barn fra 4 år.

Onsdag 12. oktober kl. 19.00 kommer forfatter Cecilie Enger til Råde bibliotek.

Hun vil fortelle om boka «Det hvite kartet» i samtale med Astrid K. Sandersen.

Fortellingen i boka er basert på sanne hendelser.

Bertha Torgersen og Hanna Brummenæs var butikkdamene som traff hverandre i et maskulint miljø på slutten av 18.00-tallet, kledde seg i hatt og frakk og ble skipsredere.

Gratis inngang. Boksalg og signering etter forfattersamtalen.

NÅR LIVET TAR NYE VEIER

Ditt lokale gravferdsbyrå
med erfaring gjennom fem generasjoner.

Vi er alltid tilgjengelig på telefon 69 25 11 15

Våre avdelinger
Moss: Solgaard Skog 4, 1599 Moss
Råde: Mosseveien 14, 1640 Råde
Son Vestby: Sagaveien 120, 1555 Son
www.bentzengravferd.no

Bentzen
MOSS BEGRAVELSESBYRÅ AS

**HAUGETUN
CATERING AS**

Mat til hverdag og fest!

Vi garanterer topp kvalitet på våre snitter, koldtbord,
koldttallerkner, tapas, varmretter og kaker.

Vi bringer gjerne til Råde!

E-post: utleie@haugetun.no - Tlf. 69 36 27 50
Hjemmeside: www.haugetuncatering.no
Adresse: Haugetunvn. 3, 1667 Rolvsøy

RØRLEGGERMESTER OVEN AS

Din rørlegger i Råde

Service - Modernisering - Nyanlegg

Trond Oven
Tlf. 922 04 345

Torhild Tasken
Fotterapeut
torhild1580@gmail.com
Tlf. 960 46 536

**Råde
Fotterapi**

Mosseveien 20
1640 Råde

- Jeg hjelper deg!

**RYDDE HJEMME ELLER
AVFALLSLØSNING
PÅ JOBBEN?**

993 83 329

jan.vidar.krathe@ngn.no

Brennes Auto a/s

Klokkergårdsveien 9, Sarpsborg - Boks 46 - Tlf. 69 16 17 00
Man.-fre. 08.30-17.00, tors. 08.30-19.00, lør. 10.00-14.00

Velkommen til vårt nye, moderne bilanlegg!

Ingen grunn til å ødelegge en fin hage

Nye rør uten graving eller riving

www.olimb.no | 69 28 17 00

**OSLOFJORDEN
BYGG A/S**

HUS - HYTTER - REHABILITERING - TAKVERK

Bygg- og tømmermesterfirma:

John W. Røstad, tlf. 901 60 498
Ole M. Sukke, tlf. 971 75 353 - 69 28 13 51

www.oslofjordenbygg.no

Fagkunnskap gir trygghet!

Utleie til store og små arrangementer.
Mulighet for overnatting.
utleie@ovenleir.no www.ovenleir.no

begravelsesbyrået
Tore E. Nilsen
- et norsk eid familiebyrå
Statsminister Torps vei 15, Sarpsborg
Telefon 69 10 46 10
www.toreenilsen.no

FREDRIKSTAD AS
Dammyr 12 - Tlf. 69317606

Man - Ons 10.00-16.30
Tors 10.00-18.00
Fre 10.00-16.30
Lør 10.00-14.00

*Vi har 250 kvm med
strikke- og helegarn!*

www.garnhuset-fredrikstad.no
VELKOMMEN TIL OSS!

1640 Råde – Tlf. 69 28 42 36
E-post: radeinn@frisurf.no

DØRER - VINDUER - BLOMSTERBRETT - DIV. INNREDNINGER

Kihl gård

Jane og
Hans Christian Kihl
Kihlsveien 15
1640 Råde
Tlf. 905 63 282
www.kihlgard.com

LUCKY LOOK
frisør

Everksveien 3, 1640 Råde
Tlf. 69 28 44 11

– DIN LOKALE HÅNDVERKER

Vi utfører alt
innen tømrerarbeid
Tlf. 908 24 085

Råde Selskapsmat as
God mat til riktige priser

- Varm og kald mat for enhver anledning
- Tidsriktig anrettet med vekt på smak

Kontakt oss på
tlf. 69 28 51 99

RÅDE GLASS

DIN LOKALE GLASSLEVERANDØR!

• Glasstjenester	• Skyvedører	Forhandler av
• Interiørglass	• Rekkverk	Clearshield
• Foldedører	• Baldakiner	selvrensende
• Bilglass og rep. av stensprut	• Vinterhager	glass til hus og dusj.

Telefon 69 28 50 97

Mailadresse: jan@m13.no

FORHANDLER AV **Santex** HAGESTUER

«Elektriker'n fra Råde Everk lever i beste velgående»

Da Infratek (tidl. Hafslund) har besluttet å avvikle sin installasjonsvirksomhet, er 10 mann fra Infrateks lokale installasjonsavdeling nå ansatt hos Storm Elektro AS. Vi vil gjøre vårt ytterste for fortsatt å betjene eksisterende og nye kunder i Råde på en best mulig måte, og ønsker derfor gamle og nye kunder hjertelig velkommen. Alle ansatte fra Infratek/Hafslund har beholdt sine opprinnelige mobilnummer, så det er bare å ta direkte kontakt som tidligere.

FREDRIKSTAD

www.stormelektro.no

Sentralbord: 69 36 00 40

Telefax: 69 36 00 49

Mail: post@stormelektro.no

BESTILL MONUMENT TIL GRAVSTEDET!

- Oppussing og fornying av gamle stener
- Inskripsjoner
- Stor utstilling
- Undersøk våre priser
- Besøk oss
- Hjemmebesøk
- Utsendelse av brosjyrer

SKÅRA STENINDUSTRI A/S

Skåra, 1621 Gressvik – tlf. 69 39 46 40

Man.-fre. kl. 07.00-16.00,
tors. kl. 07.00-18.00, lør. kl. 10.00-13.00

Morsomme leker for barn

Sarpsborgveien 5
1640 Råde
Org.nr. 996 712 400

VANADIS VELFERD
SOLITUN

EN BEDRE MÅTE Å BO PÅ

Solitun seniorpensjonat har ledige leiligheter.

Bo som hjemme sammen med andre pensjonister, få ferdige måltider med god hjemmelaget mat og slipp renhold og vedlikehold. Les mer på solitun.no eller kontakt oss på tlf 95 99 6005 for besøk eller mer informasjon.

– realiser din hagedrøm!

stenlegging | skifer- og granittmur | granitrapp
kantsten | graving og transport | plen | beplantning

Telefon:
+47 48 20 60 40

Bilet's Rørleggerservice

Rørleggermester
Ole Martin Bilet
Tlf. 91 69 86 99

Email: olebile@online.no • Gaustadveien 14, 1626 Manstad

RÅDE ELEKTRO AS

- ❖ El-installasjoner
- ❖ Fiber, tele og data
- ❖ IK, El-kontroll

Everksveien 2A, 1640 Råde
Epost: post@raadeelektro.no

Tlf. 69 28 02 72

www.raadeelektro.no

MEMBER AV ELEKTRIKERJEDEN

EL-PROFFEN

- ❖ Elbil
- ❖ Varmepumper
- ❖ Termografering

SNITTER

TIL ENHVER ANLEDNING

Selskap, minnestund, møte eller kos.

**Vi lager både snitter
og koldttallerken.**

Kan bestilles på www.radebakeri.no eller på telefon **69 28 43 77**.

.B
RÅDE BAKERI

Gravstener

skulpturer og andre produkter i sten

Lokalprodusert, gjerne hugget etter deres ønske

Besøk vår innendørs utstilling eller ring oss, så sender vi katalog.

Se våre hjemmesider: www.johansenmonument.no

Skjebergv. 206, 1743 Klavestadhaugen. Tlf. 69 16 36 33

For oss er enhver kontakt den viktigste

Veumveien 51, 1613 Fredrikstad | 69 31 30 62 | fredrikstadbeg.no
Roald Amundsensvei 61a, 1654 Sellebakk | 69 34 53 35 | fredrikstadbeg.no

Martin

Heidi

Roy

Inger-Lise

Toril

Hanne

Plutselig er stolen tom...

Vi som er igjen lærer oss å leve med minnene, men først kan det være godt å ta farvel.

FONUS

BEGRAVELSESBYRÅ

Telefon 69354020 • Alltid tilgjengelig • Østfold • fonus.no

FONUS

BEGRAVELSESBYRÅ

- graving & transport
- støttemur & belegningsstein
- gressklipping & feiing
- vintervedlikehold & trefelling

tlf: 97773147

FURULY:

OKTOBER:

4. Y's - men møte.....	19.00
10. Babysang.....	11.00
Barnesang.....	17.00
14. Tweens.....	18.00
17. Familiemiddag.....	16.30
Furuly tigers.....	17.30
19. KFUK møte.....	19.00
21. Ungdomsgudstjeneste.....	18.00
24. Babysang.....	11.00
Barnesang.....	17.00
25. Y's - men møte.....	19.00
28. Tweens.....	18.00

RÅDE HELSEHUS:

OKTOBER:

11. Andakt i storstua.....	11.30
25. Andakt i storstua.....	11.30

EFFATA: (www.effata.no)

OKTOBER:

9. Søndagsmøte m/Lars Olav Freim	18.00
11. Kvinneforeningen m/Anne-Marit Lerkerød.....	18.30
13. Temakveld – Alphakurs light – for alle m/Kari M Gunnes.....	19.00
16. Familiemøte m/ Astrid Lande og Ekko.....	17.00
18. Stille stund (bønn)	19.00
21. Fredagsklubben 5-7 klasse	19.00
26. Sangkafé – bli med og syng.....	19.00

TOMB SØNDAGSSKOLE

OKTOBER:

09. Høsttakkefest	11.00
23. Søndagsskolens bakedag.....	11.00

MISSINGMYRA BEDEHUS

OKTOBER:

04. Normisjonsmøte.....	19.00
10. MissMini	17.30
24. MissMini	17.30

Svar «Kva er dette?»:
Dette er apostelen Johannes. Figuren er å
finne på altertavla i Tomb kirke.
Nøkkelen i hånda hans symboliserer at han
vart gitt nøklane til himmelrikets port.
Pøter har skrive to av breva i NT. Derfor har
han ein åpen Bibel i den andre handa.

LØSNING PÅ BILDEOPPGAVEN:

FURULY MENIGHETSSENTER

Har du behov for selskapslokaler? – da er FURULY stedet!

Vi leier ut til: Bryllup, fødselsdager, konfirmasjon,
barnedåp og minnesamvær.

Du kan dekke til: 70 middags-/120 kaffegjester.
– Også kjølerom og fryseskap –

**KONTORET
HAR ÅPENT:
Tirsdag, onsdag og
torsdag kl. 10-14**

Kontakt menighetskontoret,
Skråtorpveien 2c
1640 Råde
tlf. 69 29 40 30

Førsteklasses skolestart-gudstjeneste i Tomb kirke 14 august. Foto: Kristine Lund Almås

Innsettelse av ny kapellan, Magnus Grøvle Vesteraas 21 august. Foto: Wenche Bjørkå

Søndagsmøte på Effata med Gladsang og Biskop Kari, 4 september. Foto: Wenche Bjørkå

VELKOMMEN TIL KIRKEN

Kirkeskyss?
907 37 083

SØNDAG 2. OKTOBER

- 17. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Råde kirke kl. 11:00: Gudstjeneste ved sokneprest Arne-Leon Risholm. Dåp og nattverd. Takkoffer til menighetens arbeid.

SØNDAG 9. OKTOBER

- 18. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Tomb kirke kl. 11:00: Gudstjeneste ved sokneprest Arne-Leon Risholm. Dåp og nattverd. Høsttakkefest. Takkoffer til Changemaker.

SØNDAG 16. OKTOBER

- 19. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Furuly menighetssenter kl. 17:00: Familiegudstjeneste ved kapellan Magnus Grøvle Vesteraas. Furulydagene. Takkoffer til menighetens arbeid.

FREDAG 21. OKTOBER

Furuly menighetssenter kl. 18:00:

Ungdomsgudstjeneste ved kateket Kristine Almås. Furulydagene.

SØNDAG 23. OKTOBER

- 20. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Råde kirke kl. 11:00: Gudstjeneste ved kapellan Magnus Grøvle Vesteraas. Dåp og nattverd. Takkoffer til Tv-aksjonen.

TORSdag 27. OKTOBER

Tomb kirke kl. 20:00: Kveldsmesse ved kapellan Magnus Grøvle Vesteraas. Bønnevandring og nattverd. Takkoffer til menighetens arbeid.

SØNDAG 30. OKTOBER

- BOTS- OG BØNNEDAG

Tomb kirke kl. 11.00: Familiegudstjeneste ved sokneprest Arne-Leon Risholm og kateket Kristine Almås. Dåp og utdeling av 4-års-bok. Takkoffer til Søndagskolen Norge.

SØNDAG 6. NOVEMBER - ALLEHELGENSDAG

Råde kirke kl. 11:00: Allehelgensgudstjeneste ved sokneprest Arne-Leon Risholm og kapellan Magnus Grøvle Vesteraas. Takkoffer til menighetens diakoniarbeid. Vi minnes de som har gått bort siste år.

Døpte:

Hailey Louise Weel Marthinussen
Mikkel Perez Backlund
Didrik Johansen

Viede:

Stine Cavallius & Thomas Nielsen
Celina Jazmyn Guldbrandsen og
Hans Magnus Speight Karlsen
Lena Erlandsen Vang &
Martin Gulbrandsen Monsøy
Benedicte Blomstereng Akerholt &
Christoffer Ikki
Alexandra Marie Gysell & Thomas Larsen

Døde:

Magnhild Helene Iversen 86 år
Jon Thoresen 78 år
Hans Martin Thorvaldsen 81 år
Kåre Strømnes 91 år
Mina Alette Nerheim 80 år
Asbjørn Åsskau 79 år
Torill Gulliksen 72 år
Harald Inge Lund 67 år

